

[Stavad]

Vi har forstået, at De Radikales begrundelse er, at man hellere skal vente til arve- eller gavesituationen med at kræve fællesskabets andel og ikke belaste virksomhedsejerne så meget med likvidationskrav i formue af formueskat hen ad vejen. Derfor må det også for Det Radikale Venstre være en utålelig konklusion, at man nu også skal eftergive arveafgiften, som ministeren foreslår.

Med de spekulationsmuligheder, der er i begrebet hovedaktionær, er forslaget i øvrigt en opfordring til ny spekulation i at bringe sig ud og ind af den personkreds, og det er meget let ved skatteplanlægning. Derfor er Socialdemokratiet også imod at bevare det nuværende hovedaktionærbegreb. Vi har for længst foreslået at ændre indretningen af aktieavancebeskatningen, hvor begrebet hovedaktionær afskaffes i sin nuværende form.

Socialdemokratiet afviser totalt lovforslaget og vil på alle måder bekæmpe det. Det er efter vores opfattelse et skræmmende eksempel på borgerlig klassepolitik. Vi tror ikke, det er beregnet til gennemførelse, kun til usmagelig demonstration over for nogle få tusinde højborgerlige kernevælgere.

Så nogle bemærkninger til lovforslag nr. L 190. Det forslag går ud på, at den eksisterende og meget diskutabile adgang til succession ved død skal udvides til også at omfatte virksomhedsoverdragelse i levende live til børn, til børnebørn, til søskende samt til deres børn og børnebørn. Begrundelsen er, at de latente skatter ved generationsskifte kan svække eller direkte lukke virksomheder.

Jeg vil da godt erkende, at det kan være et problem i visse situationer, men den foreslåede løsning er aldeles uacceptabel, fordi den udvider feltet for, hvor man i generation efter generation inden for bestemte familier kan udskyde betalingen af udskudte skatter. Det cementerer altså formueuligheden i samfundet.

Derfor er Socialdemokratiet imod at bevare successionsprincippet i det hele taget. Vi går i stedet ind for at afskaffe det, der allerede er. I stedet må man overveje alternativer, hvor skattekravet ved generationsskifte kan gøres op og afvikles over en lang periode. I den forbindelse mener vi, det ville være meget mere opfindsomt, hvis man under visse nærmere omstændigheder kunne udforme en delvis eftergivelse af generationsskifteskatte på den betingelse, at

de eftergivne beløb blev konverteret til en lønmodtagerejet og af de ansatte forvaltet ansvarlig kapital i virksomheden. Det ville der være noget mere perspektiv i end ministerens forslag. Derfor diskuterer vi også gerne sådanne typer af løsninger på generationsskifteproblemet med andre partier, men det foreliggende forslag afviser vi fuldstændig.

Det er i øvrigt karakteristisk, at den foreslåede løsning for begge forslags vedkommende også blev afvist af alle embedsmændene – også dem fra Skatteministeriet – i det generationsskifteudvalg, Skatteministeriet havde nedsat, og som afgav betænkning sidste sommer. Det var kun erhvervsrepræsentanterne i udvalget, der, om jeg så må sige, manglede blufærdighed nok til at foreslå den løsning, som skatteministeren har fremsat som demonstrationsforslag i denne pakke.

Socialdemokratiet vil gøre sit til, at disse to forslag aldrig kommer længere end til Skatte- og Afgiftsudvalget. Det tror vi i øvrigt at vi er enige med finansministeren i, da forslagene er fremsat som demonstration og ikke for at blive vedtaget. Jeg synes, at de to forslag er blevet en demonstration af en fantasiforladt regering uden skattepolitik og uden erhvervs politik.

Måtte jeg så sige som min sidste bemærkning om de to forslag, at jeg havde den interessante oplevelse at se skatteministeren i tv i aftes. Jeg forstod, at ministeren gik ind for noget, der var enkelt. Jeg forstod også, at skatteministeren gik ind for noget, der ikke kunne spekuleres i. Jeg forstod også, at skatteministeren gik ind for, at der var regler, hvor fortolkningen var klar og ren.

De forslag, som ministeren her har fremsat for Folketinget, er bureaukratiske. Der er fortolkningstvivl, så ingen aner, hvor strengen bliver trukket. Der vil kunne spekuleres groft i forslagene. Derfor må jeg sige, at jeg efterhånden er ved at være dødtræt af skatteministerens mange smukke programerklæringer, hvor han melder ud hver eneste dag sine festtaler og så præsenterer det stik modsatte her i folketingsalen. Jeg synes efterhånden, at skatteministeren har smidt så mange boomeranger ud, at vi må kræve ministeren stillet til ansvar for det, ministeren fortæller den danske befolkning, og som han end ikke gør et forsøg på at leve op til. Derfor vil jeg af den grund sige, at jeg mener, at det er uanstændigt, at ministeren bruger Skatte-